

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 648/2005

2005 m. balandžio 13 d.

iš dalies keičiantis Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2913/92, nustatantį Bendrijos muitinės kodeksą

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 26, 95, 133 ir 135 straipsnius,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Reglamente (EEB) Nr. 2913/92 ⁽³⁾ nustatytos importuojamų arba eksportuojamų prekių muitinės priežiūros taisyklės.
- (2) Būtina nustatyti lygiavertį apsaugos lygį atliekant į Bendrijos muitų teritoriją įvežamų arba iš jos išvežamų prekių muitinį tikrinimą. Siekiant šio tikslo, būtina nustatyti lygiavertį muitinio tikrinimo lygį Bendrijoje ir užtikrinti, kad valstybės narės, kurios visų pirma yra atsakingos už muitinį tikrinimą, suderintai taikytų šio tikrinimo veiksmus. Siekiant kiek įmanoma labiau sumažinti riziką, kylančią Bendrijai, jos piliečiams ir Bendrijos prekybos partneriams, minėto tikrinimo veiksmai turėtų būti grindžiami bendrai suderintais standartais ir rizikos kriterijais, taikomais prekių bei ekonominių operacijų vykdytojų atžvilkiu. Todėl valstybės narės ir Komisija turėtų sukurti Bendrijoje taikomą rizikos valdymo sistemą bendram požiūriui įtvirtinti, kad būtų galima veiksmingai nustatyti prioritetus ir veiksmingai paskirstyti išteklius, siekiant išlaikyti tinkamą muitinio tikrinimo veiksmų ir teisėtą prekybos palengvinimo pusiausvyrą. Tokia sistema taip pat turėtų numatyti bendrus kriterijus ir suderintus reikalavimus, taikomus įgaliotiems ekonominių operacijų vykdytojams, ir užtikrinti suderintą šių

kriterijų ir reikalavimų taikymą. Visoms valstybėms narėms skirtos bendros rizikos valdymo sistemos sukūrimas neturėtų kliudyti valstybėms narėms tikrinti prekes pasirinktinio tikrinimo būdu.

- (3) Valstybės narės turėtų suteikti įgalioto ekonominių operacijų vykdytojo statusą visiems ekonominių operacijų vykdytojams, atitinkantiems bendruosius kriterijus, taikomus operacijų vykdytojų kontrolės sistemoms, mokumui ir nustatytų reikalavimų laikymuisi. Vienos valstybės narės suteiktą įgalioto ekonominių operacijų vykdytojo statusą turėtų pripažinti ir kitos valstybės narės, nors šis statusas ir nesuteikia teisės automatiškai naudotis muitinės veiklos taisyklėse numatytais supaprastinimais kitose valstybėse narėse. Tačiau kitos valstybės narės turėtų leisti įgaliotiems ekonominių operacijų vykdytojams naudotis tam tikrais supaprastinimais, jeigu jie atitinka visus konkrečius reikalavimus, taikomus norint jais naudotis. Svarstydamos prašymą leisti naudotis supaprastinimais, kitos valstybės narės neturėtų pakartotinai įvertinti operacijų vykdytojų kontrolės sistemų, mokumo ar nustatytų reikalavimų laikymosi, ką jau atliko valstybė narė, suteikusi operacijų vykdytojui įgalioto ekonominių operacijų vykdytojo statusą, tačiau turėtų užtikrinti, kad būtų įvykdyti kiti konkretūs reikalavimai, taikomi norint naudotis tam tikrais supaprastinimais. Naudojimosi supaprastinimais kitose valstybėse narėse sąlygos taip pat galėtų būti suderintos suinteresuotų muitinių susitarimu.
- (4) Supaprastinimai, kurie taikomi pagal muitinės veiklos taisyklės, turėtų ir toliau nepažeisti Bendrijos muitinės kodekse apibrėžtų muitinio tikrinimo reikalavimų, visų pirma susijusių su sauga ir saugumu. Muitinėms tenka atsakomybė už tokio tikrinimo veiksmus ir, nepaisant to, kad minėtos institucijos turėtų pripažinti įgalioto ekonominių operacijų vykdytojo statusą vienu iš veiksnių, įvertintinu atliekant rizikos analizę ir leidžiant tam ekonominių operacijų vykdytojui naudotis palankesnėmis tikrinimo, susijusio su sauga ir saugumu, sąlygomis, teisė tikrinti turėtų išlikti.
- (5) Valstybių narių kompetentingos institucijos ir Komisija turėtų keistis informacija apie importuojamų ir eksportuojamų prekių keliamą riziką. Tuo tikslu turėtų būti sukurta bendra, saugi sistema, kuri suteiktų galimybę kompetentingoms institucijoms laiku ir efektyviai priėti prie šios informacijos, ją perduoti ir ja keistis. Tokia informacija taip pat galėtų būti dalijamasi ir su trečiųjų šalių šalimis, jei tą numato tarptautinis susitarimas.

⁽¹⁾ OL C 110, 2004 4 30, p. 72.

⁽²⁾ 2004 m. balandžio 20 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje), 2004 m. lapkričio 29 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 38 E, 2005 2 15, p. 36) ir 2005 m. vasario 23 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ OL L 302, 1992 10 19, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.

- (6) Reikėtų nustatyti, kokiomis sąlygomis ekonominių operacijų vykdytojų muitinei perduotą informaciją galima atskleisti kitoms tos pačios valstybės narės institucijoms, kitų valstybių narių institucijoms, Komisijai arba trečiųjų šalių institucijoms. Šiuo tikslu turėtų būti aiškiai nurodyta, kad 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽¹⁾ ir 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽²⁾ taikomi asmens duomenų tvarkymui, kai šiuos duomenis tvarko kompetentingos institucijos ir kitos institucijos, juos gaunančios pagal Bendrijos muitinės kodeksą.
- (7) Siekiant sudaryti sąlygas atitinkamam, rizika pagrįstam tikrinimui, būtina nustatyti reikalavimą iš anksto, prieš atgabenimą arba išsiuntimą, pateikti informaciją apie visas į Bendrijos muitų teritoriją įvežamas arba iš jos išvežamas prekes, išskyrus oru arba jūra be sustojimo šioje teritorijoje gabenamas prekes. Tokia informacija turėtų būti prieinama prieš įvežant prekes į Bendrijos muitų teritoriją arba išvežant iš jos. Atsižvelgiant į prekių, transporto priemonių arba ekonominių operacijų vykdytojų rūšis, arba tais atvejais, kai tarptautiniuose susitarimuose numatytos specialios saugumo priemonės, galėtų būti nustatomi skirtingi jos prieinamumo terminai ir taisyklės. Siekiant nepalikti saugumo spragų, šis reikalavimas taip pat turėtų būti nustatytas ir į laisvąją zoną įvežamoms arba iš jos išvežamoms prekėms.
- (8) Todėl reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti Reglamentą (EEB) Nr. 2913/92,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ

1 straipsnis

Reglamentas (EEB) Nr. 2913/92 iš dalies keičiamas taip:

1. 4 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

— įterpiami šie punktai:

„4a) „įvežimo muitinės įstaiga“ - pagal muitinės veiklos taisyklės muitinės nustatyta muitinės įstaiga, į kurią nedelsiant privalo būti pristatytos į Bendrijos muitų teritoriją įvežtos prekės, atliksianti atitinkamą rizika pagrįstą tų prekių įvežimo tikrinimą;

4b) „importo muitinės įstaiga“ - pagal muitinės veiklos taisyklės muitinės nustatyta muitinės įstaiga, kurioje turi būti atlikti formalumai, susiję su muitinės sankcionuotų veiksmų įforminimu į Bendrijos muitų teritoriją įvežamoms prekėms, įskaitant atitinkamą rizika pagrįstą tikrinimą;

4c) „eksporto muitinės įstaiga“ - pagal muitinės veiklos taisyklės muitinės nustatyta muitinės įstaiga, kurioje turi būti atlikti formalumai, susiję su muitinės sankcionuotų veiksmų įforminimu iš Bendrijos muitų teritorijos išvežamoms prekėms, įskaitant atitinkamą rizika pagrįstą tikrinimą;

4d) „išvežimo muitinės įstaiga“ - pagal muitinės veiklos taisyklės muitinės nustatyta muitinės įstaiga, kuriai prekės privalo būti pateiktos prieš jas išvežant iš Bendrijos muitų teritorijos, atliekanti tų prekių muitinį tikrinimą, susijusį su taikomais išvežimo formalumais, ir atitinkamą rizika pagrįstą tikrinimą.“

— 14 punktas pakeičiamas taip:

„14) „Muitinis tikrinimas“ - konkretūs veiksmai, kuriuos atlieka muitinė, siekdama užtikrinti, kad būtų teisingai taikomos muitinės veiklos taisyklės ir kiti teisės aktai, reglamentuojantys prekių, gabenamų tarp Bendrijos muitų teritorijos ir trečiųjų šalių, įvežimo, išvežimo, tranzito, perkėlimo ir galutinio vartojimo tvarką bei Bendrijos prekių statuso neturinčių prekių laikymo tvarką; tokiais veiksmais gali būti laikomas prekių tikrinimas, deklaracijos duomenų tikrinimas, elektroninių arba rašytinių dokumentų egzistavimo ir autentiškumo tikrinimas, įmonių apskaitos registru ir kitų registru tikrinimas, transporto priemonių tikrinimas, bagažo ir kitų daiktų, kuriuos gabena arba su savimi nešioja asmenys, tikrinimas, tarnybiniai tyrimai ir kiti panašūs veiksmai.“

— papildomas šiais punktais:

„25) „Rizika“ - tikėtinas, kad gali įvykti įvykis, susijęs su prekių, gabenamų tarp Bendrijos muitų teritorijos ir trečiųjų šalių, įvežimu, išvežimu, tranzitu, perkėlimu ir galutiniu vartojimu bei Bendrijos prekių statuso neturinčių prekių laikymu, kuris

⁽¹⁾ OL L 281, 1995 11 23, p. 31. Direktyva su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

⁽²⁾ OL L 8, 2001 1 12, p. 1.

— trukdo teisingai taikyti Bendrijos ar nacionalines priemones, arba

- kelia pavojų Bendrijos ir jos valstybių narių finansiniams interesams, arba
- kelia grėsmę Bendrijos saugumui ir saugai, visuomenės sveikatai, aplinkai arba vartotojams.

26. „Rizikos valdymas“ - sistemingas rizikos identifikavimas ir visų priemonių, būtinų rizikos kilimui apriboti, įgyvendinimas. Rizikos valdymui priskirtina veikla apima duomenų ir informacijos rinkimą, rizikos analizę ir įvertinimą, veiksmų parinkimą ir įgyvendinimą, taip pat reguliarią proceso ir jo rezultatų stebėseną bei peržiūrą, remiantis tarptautiniais, Bendrijos ir nacionaliniais šaltiniais bei strategijomis.“

2. Įterpiamas šis skirsnis ir straipsnis:

„1A skirsnis

Įgalioti ekonominių operacijų vykdytojai

5a straipsnis

1. Muitinė, jei būtina pasikonsultavusi su kitomis kompetentingomis institucijomis, suteikia įgalioto ekonominių operacijų vykdytojo statusą bet kuriam Bendrijos muitų teritorijoje įsteigtam ekonominių operacijų vykdytojui, atitinkančiam 2 dalyje nustatytus kriterijus.

Įgaliotas ekonominių operacijų vykdytojas naudojasi palankesnėmis muitinio tikrinimo, susijusio su saugumu ir sauga, sąlygomis ir (arba) muitinės veiklos taisyklėse numatytais supaprastinimais.

Įgalioto ekonominių operacijų vykdytojo statusą pripažįsta visų valstybių narių muitinės, atsižvelgdamos į 2 dalyje išdėstytas taisykles bei sąlygas ir nepažeisdamos muitinio tikrinimo reikalavimų. Remdamosi įgalioto ekonominių operacijų vykdytojo statuso pripažinimu ir įvertinusios, ar įvykdyti Bendrijos muitų teisės aktų nustatyti reikalavimai, taikytini tam tikros rūšies supaprastinimui, muitinės leidžia operacijų vykdytojui naudotis tokiu supaprastinimu.

2. Įgalioto ekonominių operacijų vykdytojo statusas suteikiamas remiantis šiais kriterijais:

- priimtini duomenys apie muitinės nustatytą reikalavimų laikymąsi,
- priimtina verslo ir, atitinkamai atvejais, transporto registrų tvarkymo sistema, sudaranti galimybes atlikti atitinkamą muitinį tikrinimą,
- atitinkamai atvejais mokumo įrodymas, ir
- kai šis kriterijus taikytinas, – atitinkami saugumo ir saugos standartai.

Komiteto procedūra taikoma šioms taisyklėms nustatyti:

- reglamentuojančioms įgalioto ekonominių operacijų vykdytojo statuso suteikimo tvarką,

- reglamentuojančioms leidimų naudotis supaprastinimais išdavimo tvarką,

- nustatančioms muitinės įstaigą, kurios kompetencijai priklauso suteikti tokį statusą ir išduoti leidimus,

- apibrėžiančioms palankesnių muitinio tikrinimo sąlygų, susijusių su saugumu ir sauga, rūši ir mastą, atsižvelgiant į bendro rizikos valdymo taisykles,

- reglamentuojančioms konsultacijų su kitomis muitinėmis ir informacijos pateikimo kitoms muitinėms tvarką,

ir šioms sąlygoms apibrėžti:

- kai galima nustatyti, kad leidimas galioja tik vienoje arba keliose valstybėse narėse,

- kai galima sustabdyti įgalioto ekonominių operacijų vykdytojo statuso galiojimą arba šį statusą atšaukti, ir

- kai tam tikroms įgaliotų ekonominių operacijų vykdytojų kategorijoms galima netaikyti reikalavimo būti įsteigtiems Bendrijoje, visų pirma atsižvelgiant į tarptautinius susitarimus.“

3. 13 straipsnis pakeičiamas taip:

„13 straipsnis

1. Muitinė gali, laikydamosi galiojančių nuostatų nustatytų sąlygų, atlikti visų rūšių tikrinimą, kurį, jos nuomone, būtina atlikti norint užtikrinti, kad būtų tinkamai taikomos muitinės veiklos taisyklės ir kiti teisės aktai, reglamentuojantys prekių, gabenamų tarp Bendrijos muitų teritorijos ir trečiųjų šalių, įvežimo, išvežimo, tranzito, perkėlimo ir galutinio vartojimo tvarką bei Bendrijos prekių statuso neturinčių prekių laikymo tvarką. Muitinis tikrinimas, kuriuo norima užtikrinti tinkamą Bendrijos teisės aktų taikymą, gali būti atliekamas ir trečiojoje šalyje, jei tą numato tarptautinis susitarimas.

2. Muitinis tikrinimas, išskyrus atliekamą pasirinktinio tikrinimo būdu, grindžiamas rizikos analize, atliekama naudojantis automatinio duomenų apdorojimo techninėmis priemonėmis, siekiant nustatyti ir kiekybiškai įvertinti rizikos veiksnius ir sukurti rizikos veiksniams įvertinti būtinas priemones, besiremiančias nacionalinio, Bendrijos ir, jei esama, tarptautinio lygmens kriterijais.

Komiteto procedūra taikoma bendro rizikos valdymo sistemai apibrėžti ir bendriems kriterijams bei prioritetinėms tikrinimo sritims nustatyti.

Valstybės narės, bendradarbiaudamos su Komisija, sukuria kompiuterinę sistemą rizikos valdymui įgyvendinti.

3. Kai tikrinimą atlieka ne muitinė, o kita institucija, toks tikrinimas atliekamas pastarajai institucijai glaudžiai derinant savo veiksmus su muitine ir, jei įmanoma, tuo pačiu metu ir toje pačioje vietoje.

4. Atlikdamos šiame straipsnyje nurodytą tikrinimą muitinės ir kitos kompetentingos institucijos, pavyzdžiui veterinarijos ir policijos institucijos, gali perduoti gautus duomenis apie prekių, gabenamų tarp Bendrijos muitų teritorijos ir trečiųjų šalių, įvežimą, išvežimą, tranzitą, perkėlimą ir galutinį vartojimą bei apie Bendrijos statuso neturinčių prekių laikymą viena kitai, valstybių narių muitinės įstaigoms ir Komisijai, jei tai būtina siekiant iki minimumo sumažinti riziką.

Perduoti konfidencialius duomenis trečiųjų šalių muitinėms ir kitoms įstaigoms (pavyzdžiui, saugumo institucijoms) leidžiama tik tada, jei tą numato tarptautinis susitarimas ir jei laikomasi galiojančių duomenų apsaugos nuostatų, visų pirma 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (*) ir 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (**).

(*) OL L 281, 1995 11 23, p. 31. Direktyva su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

(**) OL L 8, 2001 1 12, p. 1.“

4. 15 straipsnis pakeičiamas taip:

„15 straipsnis

Visa informacija, kuri pagal savo turinį arba pateikimo būdą yra konfidenciali, laikoma tarnybos paslaptimi. Kompetentingos institucijos neturi teisės jos atskleisti be tiesioginio informacijos pateikėjo – asmens arba institucijos – sutikimo. Tačiau informaciją perduoti leidžiama, jeigu kompetentingos institucijos yra įpareigosos ją teikti vadovaujantis galiojančiomis nuostatomis, visų pirma susijusiomis su procesiniais veiksmais. Informacija atskleidžiama arba pateikiama griežtai laikantis galiojančių duomenų apsaugos nuostatų, visų pirma Direktyvos 95/46/EB ir Reglamento (EB) Nr. 45/2001.“

5. 16 straipsnyje žodžiai „kad muitinė galėtų jus patikrinti“ pakeičiami žodžiais „muitinio tikrinimo reikmėms“.

6. III antraštinės dalies I skyriuje įterpiami šie straipsniai:

„36a straipsnis

1. Į Bendrijos muitų teritoriją įvežtos prekės, išskyrus prekes, gabenamas transporto priemonėmis, kurios tik vyksta per muitų teritorijai priklausančius teritorinius vandenis arba oro erdvę be sustojimo šioje teritorijoje, turi būti nurodytos bendrojoje deklaracijoje.

2. Bendroji deklaracija pateikiama įvežimo muitinės įstaigai.

Muitinė gali leisti pateikti bendrąją deklaraciją kitai muitinės įstaigai tuo atveju, jei pastaroji nedelsdama perduoda būtinus duomenis įvežimo muitinės įstaigai arba užtikrina, kad jie būtų prieinami elektroniniu būdu.

Muitinės gali leisti vietoj bendrosios deklaracijos pateikti pranešimą ir suteikti prieigą prie bendrosios deklaracijos duomenų, saugomų ekonominių operacijų vykdytojo kompiuterinėje sistemoje.

3. Bendroji deklaracija pateikiama prieš įvežant prekes į Bendrijos muitų teritoriją.

4. Taikant Komiteto procedūrą nustatomi:

— bendrosios deklaracijos pateikimo terminas prieš įvežant prekes į Bendrijos muitų teritoriją,

— taisyklės, apibrėžiančios pirmojoje įtraukoje nurodytam terminui taikytinas išimtis ir pakeitimus, ir

— sąlygos, kai galima netaikyti reikalavimo pateikti bendrąją deklaraciją arba pakeisti šio reikalavimo turinį,

įvertinant ypatingas aplinkybes ir pritaikant tam tikroms prekių srautų rūšims, transporto rūšims ar ekonominių operacijų vykdytojams, arba atsižvelgiant į tuos atvejus, kai tarptautiniuose susitarimuose numatytos specialios saugumo priemonės.

36b straipsnis

1. Taikant Komiteto procedūrą ir, atitinkamais atvejais, atsižvelgiant į tarptautinius standartus ir verslo praktiką, nustatomas bendras bendrosios deklaracijos duomenų rinkinys ir bendri šių duomenų formatai, įtraukiant duomenis, būtinus rizikos analizei ir tinkamam muitinio tikrinimo veiksmų taikymui, pirmiausia saugumo ir saugos tikslais.

2. Bendroji deklaracija pateikiama naudojantis duomenų apdorojimo techninėmis priemonėmis. Šiam tikslui gali būti naudojama verslo, uostų arba transporto informacija, jeigu joje yra pateikiami būtini duomenys.

Ypatingomis aplinkybėmis muitinės gali priimti popieriuje surašytas bendrąsias deklaracijas, jei joms taikomas tas pats rizikos valdymo lygmuo, koks yra taikomas bendrosioms deklaracijoms, pateiktoms naudojantis duomenų apdorojimo techninėmis priemonėmis.

3. Bendrąją deklaraciją pateikia asmuo, kuris įveža prekes į Bendrijos muitų teritoriją arba prisiima atsakomybę už tokį prekių gabenimą.

4. Nepaisant 3 dalyje nurodyto asmens prievolių, vietoj jo bendrąją deklaraciją gali pateikti:

- a) asmuo, kurio vardu veikia 3 dalyje nurodytas asmuo, arba
- b) bet kuris asmuo, galintis pateikti atitinkamas prekes kompetentingai muitinės įstaigai arba užtikrinti, kad jos būtų pateiktos, arba
- c) kurio nors iš 3 dalyje arba a ar b punktuose nurodytų asmenų atstovas.

5. 3 ir 4 dalyse nurodyto asmens prašymu jam gali būti leista iš dalies pakeisti vieną arba daugiau jau pateiktos bendrosios deklaracijos duomenų elementų. Tačiau jokių pakeitimų daryti neleidžiama po to, kai muitinės:

- a) informavo bendrąją deklaraciją pateikusį asmenį, kad ketina patikrinti prekes, arba
- b) nustatė, kad tam tikri duomenys yra neteisingi, arba
- c) leido išgabenti prekes.

36c straipsnis

1. Įvežimo muitinės įstaiga gali nereikalauti, kad būtų pateikta bendroji deklaracija, jeigu nepasibaigus 36a straipsnio 3 arba 4 dalyse nurodytam terminui, atitinkamos prekės deklaruojamos pateikiant muitinės deklaraciją. Tokiu atveju muitinės deklaracijoje turi būti pateikti bent jau tie duomenys, kuriuos būtina pateikti bendrojoje deklaracijoje, ir iki tol, kol muitinės deklaracija nepriimama vadovaujantis 63 straipsniu, ji laikoma turinčia bendrosios deklaracijos statusą.

Muitinė gali leisti muitinės deklaraciją pateikti importo muitinės įstaigai, kuri nėra įvežimo muitinės įstaiga, jei importo muitinės įstaiga nedelsdama perduoda būtinus duomenis įvežimo muitinės įstaigai arba užtikrina, kad jie būtų prieinami elektroniniu būdu.

2. Tais atvejais, kai muitinės deklaracija pateikiama nesinaudojant duomenų apdorojimo techninėmis priemonėmis, muitinė jos duomenims taiko tą patį rizikos valdymo lygmenį, koks yra taikomas muitinės deklaracijoms, pateiktoms naudojantis duomenų apdorojimo techninėmis priemonėmis.

7. 37 straipsnio 1 dalyje žodžiai „Jos gali būti muitinės tikrinamos“ pakeičiami žodžiais „Jų muitinį tikrinimą galima atlikti“ ir 38 straipsnio 3 dalyje žodžiai „Prekių, kurios dar

joms esant už Bendrijos muitų teritorijos ribų gali būti tikrinamos valstybės narės muitinės vadovaujantis“ pakeičiami žodžiais „Prekės, kurių muitinį tikrinimą dar joms esant už Bendrijos muitų teritorijos ribų valstybė narė gali atlikti vadovaudamasi“.

8. 38 straipsnio 5 dalis pakeičiama taip:

„5. 1–4 dalys, 36a–36c straipsniai ir 39–53 straipsniai netaikomi prekėms, kurios buvo laikinai išgabentos iš Bendrijos muitų teritorijos jas gabenant tarp dviejų šioje teritorijoje esančių vietų jūra arba oru, su sąlyga, kad jas be sustojimo už Bendrijos muitų teritorijos ribų tiesioginiu maršrutu gabeno reguliarius reišis vykdanči oro transporto arba laivybos linija.“

9. 40 straipsnis pakeičiamas taip:

„40 straipsnis

Į Bendrijos muitų teritoriją įvežamas prekes, išskyrus gabenamas transporto priemonėmis, kurios tik vyksta per Bendrijos muitų teritorijai priklausančius teritorinius vandenius arba oro erdvę be sustojimo šioje teritorijoje, muitinei turi pateikti asmuo, kuris jas įveža į minėtą teritoriją arba, atitinkamai atvejais, asmuo, kuris prisiima atsakomybę už jau įvežtų prekių gabenimą. Prekes pateikiantis asmuo turi nurodyti anksčiau pateiktą ir su tomis prekėmis susijusią bendrąją deklaraciją arba muitinės deklaraciją.“

10. III antraštinės dalies 3 skyriaus pavadinimas pakeičiamas į „Muitinei pateiktų prekių išskrovimas“.

11. 43–45 straipsniai išbraukiami.

12. 170 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Prekės pateikiamos muitinei, ir nustatyti muitinės formalumai atliekami tais atvejais, kai:

- a) joms buvo įforminta muitinės procedūra, kuri užbaigiama įvežant prekes į laisvąją zoną arba padedant į laisvąjį sandėlį; tačiau, jeigu taikant atitinkamą muitinės procedūrą leidžiama pasinaudoti atleidimu nuo prievolės pateikti prekes, jų pateikti nereikalaujama;
- b) jos buvo įvežtos į laisvąją zoną arba padėtos į laisvąjį sandėlį vykdančią sprendimą dėl importo muitų grąžinimo arba atsisakymo juos išieškoti;
- c) jos atitinka 166 straipsnio b punkte nurodytų priemonių taikymo reikalavimus;
- d) jos tiesiogiai įvežamos į laisvąją zoną arba padedamos į laisvąjį sandėlį iš už Bendrijos muitų teritorijos ribų.“

13. 176 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Jeigu prekės perkraunamos laisvojoje zonoje, su šia operacija susiję apskaitos registrai turi būti laikomi muitinės žinioje. Trumpas prekių saugojimas, susijęs su tokiu jų perkrovimu, laikomas sudėtine šios operacijos dalimi.

Tiesiogiai įvežant prekes į laisvąją zoną iš už Bendrijos muitų teritorijos ribų arba tiesiogiai išvežant prekes iš laisvosios zonos už Bendrijos muitų teritorijos ribų, turi būti pateikiama bendroji deklaracija laikantis atitinkamai 36a-36c straipsnių arba 182a-182d straipsnių nustatytos tvarkos.“

14. 181 straipsnis pakeičiamas taip:

„181 straipsnis

Kai prekės išvežamos už Bendrijos muitų teritorijos ribų iš laisvosios zonos arba laisvojo sandėlio, muitinės turi prižiūrėti, kad būtų laikomasi eksporto, laikinojo išvežimo perdirbti, reeksporto, sąlyginio neapmokestinimo procedūrų arba vidinio tranzito procedūros atlikimo tvarką reglamentuojančių taisyklių ir V antraštinės dalies nuostatų.“

15. 182 straipsnio 3 dalies pirmajame sakinyje išbraukiami žodžiai „reeksportą arba“.

16. V antraštinėje dalyje (iš Bendrijos muitų teritorijos išvežamos prekės) įterpiami šie straipsniai:

„182a straipsnis

1. Iš Bendrijos muitų teritorijos išvežamos prekės, išskyrus prekes, gabenamas transporto priemonėmis, kurios tik vyksta per muitų teritorijai priklausančius teritorinius vandenius arba oro erdvę be sustojimo šioje teritorijoje, turi būti nurodytos muitinės deklaracijoje arba, kai muitinės deklaracijos nereikalaujama, - bendrojoje deklaracijoje.

2. Taikant Komiteto procedūrą nustatomi:

— muitinės deklaracijos arba bendrosios deklaracijos pateikimo terminas eksporto muitinės įstaigai prieš išvežant prekes iš Bendrijos muitų teritorijos,

— taisyklės, apibrėžiančios pirmiau minėtam laikui taikytinas išimtis ir pakeitimus,

— sąlygos, kai galima netaikyti reikalavimo pateikti bendrąją deklaraciją arba pakeisti šio reikalavimo turinį, ir

— atvejai ir sąlygos, kai išvežant prekes iš Bendrijos muitų teritorijos neturi būti pateikiama nei muitinės deklaracija, nei bendroji deklaracija,

įvertinant ypatingas aplinkybes ir pritaikant tam tikroms prekių srautų rūšims, transporto rūšims ar ekonominių

operacijų vykdytojams, arba tais atvejais, kai tarptautiniuose susitarimuose numatytos specialios saugumo priemonės.

182b straipsnis

1. Jeigu iš Bendrijos muitų teritorijos išvežamoms prekėms įforminti muitinės sankcionuoti veiksmai, kuriuos atliekant pagal muitinės veiklos taisykles reikalaujama muitinės deklaracijos, ši muitinės deklaracija turi būti pateikta eksporto muitinės įstaigai prieš išvežant prekes iš Bendrijos muitų teritorijos.

2. Kai eksporto muitinės įstaiga nėra taip pat ir išvežimo muitinės įstaiga, eksporto muitinės įstaiga nedelsdama perduoda išvežimo muitinės įstaigai visus būtinus duomenis arba užtikrina, kad jie būtų prieinami elektroniniu būdu.

3. Muitinės deklaracijoje pateikiami bent tie duomenys, kuriuos būtina pateikti 182d straipsnio 1 dalyje nurodytoje bendrojoje deklaracijoje.

4. Jeigu muitinės deklaracija pateikiama nesinaudojant duomenų apdorojimo techninėmis priemonėmis, muitinė jos duomenims taiko tą patį rizikos valdymo lygmenį, koks yra taikomas muitinės deklaracijoms, pateiktoms naudojantis duomenų apdorojimo techninėmis priemonėmis.

182c straipsnis

1. Jeigu iš Bendrijos muitų teritorijos išvežamoms prekėms neišforminti muitinės sankcionuoti veiksmai, kuriuos atliekant pagal muitinės veiklos taisykles reikalaujama muitinės deklaracijos, prieš išvežant prekes iš Bendrijos muitų teritorijos išvežimo muitinės įstaigai turi būti pateikta bendroji deklaracija.

2. Muitinė gali leisti bendrąją deklaraciją pateikti kitai muitinės įstaigai tuo atveju, jei pastaroji nedelsdama perduoda būtinus duomenis išvežimo muitinės įstaigai arba užtikrina, kad jie būtų prieinami elektroniniu būdu.

3. Muitinės gali leisti vietoj bendrosios deklaracijos pateikti pranešimą ir suteikti prieigą prie bendrosios deklaracijos duomenų, saugomų ekonominių operacijų vykdytojo kompiuterinėje sistemoje.

182d straipsnis

1. Taikant Komiteto procedūrą ir, atitinkamai atvejais, atsižvelgiant į tarptautinius standartus ir verslo praktiką, nustatomas bendras bendrosios deklaracijos duomenų rinkinys ir bendri šių duomenų formatai, įtraukiant duomenis, būtinus rizikos analizei ir tinkamam muitinio tikrinimo veiksmų taikymui, pirmiausia saugumo ir saugos tikslais.

2. Bendroji deklaracija pateikiama naudojantis duomenų apdorojimo techninėmis priemonėmis. Šiam tikslui gali būti naudojama verslo, uostų arba transporto informacija, jeigu joje yra būtini duomenys.

Ypatingomis aplinkybėmis muitinės gali priimti popieriuje surašytas bendrąsias deklaracijas, jei joms taikomas tas pats rizikos valdymo lygmuo, koks yra taikomas bendrosioms deklaracijoms, pateiktoms naudojantis duomenų apdorojimo techninėmis priemonėmis.

3. Bendrąją deklaraciją pateikia:

- a) asmuo, kuris išveža prekes iš Bendrijos muitų teritorijos arba prisiima atsakomybę už tokį prekių gabenimą, arba
- b) bet kuris asmuo, galintis pateikti atitinkamas prekes kompetentingai muitinės įstaigai arba užtikrinti, kad jos būtų tai įstaigai pateiktos, arba
- c) kurio nors iš a ar b punktuose nurodytų asmenų atstovas.

4. 3 dalyje nurodyto asmens prašymu jam gali būti leista iš dalies pakeisti vieną arba daugiau jau pateiktos bendrosios deklaracijos duomenų elementų. Tačiau jokių pakeitimų daryti neleidžiama po to, kai muitinės:

- a) informavo bendrąją deklaraciją pateikusį asmenį, kad ketina patikrinti prekes, arba
- b) nustatė, kad tam tikri duomenys yra neteisingi, arba
- c) leido išgabenti prekes.“

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5a straipsnio 2 dalis, 13 straipsnio 2 dalies antroji pastraipa, 36a straipsnio 4 dalis, 36b straipsnio 1 dalis, 182a straipsnio 2 dalis ir 182d straipsnio 1 dalis taikomos nuo 2005 m. gegužės 11 d.

Visos kitos nuostatos taikomos nuo antrojoje pastraipoje nurodytais straipsniais grindžiamų įgyvendinimo nuostatų įsigaliojimo dienos. Tačiau elektroninis deklaravimas ir automatinės sistemos, skirtos rizikos valdymo įgyvendinimui ir elektroniniams duomenų mainams tarp įvežimo, importo, eksporto ir išvežimo muitinės įstaigų, kaip nurodyta 13, 36a, 36b, 36c, 182b, 182c ir 182d straipsniuose, įdiegiamos per trejus metus nuo tos dienos, kai pradedami taikyti šie straipsniai.

Ne vėliau kaip praėjus dvejiems metams nuo tos dienos, kai pradedami taikyti šie straipsniai, Komisija įvertina visus valstybių narių prašymus pratęsti trečiojoje pastraipoje nurodytą trejų metų laikotarpį, per kurį turi būti įdiegtas elektroninis deklaravimas ir automatinės sistemos, skirtos rizikos valdymo įgyvendinimui ir elektroniniams duomenų mainams tarp muitinės įstaigų. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą ir, jei reikia, pasiūlo pratęsti trečiojoje pastraipoje numatytą trejų metų laikotarpį.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre, 2005 m. balandžio 13 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

J. P. BORRELL FONTELLES

Tarybos vardu

Pirmininkas

N. SCHMIT